

hørt udtale, at man maa befrygte, at det ikke kommer istand, eller idetmindste, at Forholdene for Diebliffet ikke give noget bestemt Holdpunkt i saa Henseende. Jeg beklager, at denne Udtalelse har været nødt til at komme frem paa en saadan Maade, jeg havde haabet, efter hvad der er blevet hystret, og efter hvad vi have seet udtale ogsaa paa Prent, idetmindste i de offentlige Tidender, at der vilde have foreligget Noget, som kunde give et Tilfaldningspunkt, hvorpaa man, om ikke ved denne Behandling, saa dog ved en senere, kunde have bygget Noget, der kunde vise sig at være holdbart. Da dette imidlertid ikke er Tilfældet, forekommer det mig, at Sagen faaer en noget anden Stilling, og det vil for mig i alt Fald have den Betydning, at naar det skulde vise sig virkelig ikke at være opnaeligt, at noget andet Selskab var villigt til at gaae ind paa en saadan Bane, vilde det sjællandske Jernbaneselskab være det, der stod nærmest til at faae Afgang til Erhvervelsen af en sliig Concession, forudsat, at det vil gaae ind paa at forlænge sin Bane ud over Banded mellem Vordingborg og Nerne. Det, der i den Henseende er hystret fra flere ærede Medlemmer, maa jeg tilstaae, at jeg virkelig ikke ret kan forstaae. Der er udtalt, at man maatte betragte Kjøbenhavn som Centralpunktet for Danmarks Handel, men samtidig benægtter man paa det Allerbestemteste, at dette Punkt, der altsaa som saadant maa have en ikke ringe Betydning for Handelen ikke blot i, men ogsaa gjennem Danmark skulde have nogen som helst Betydning, naar der er Tale om den gennemgaaende Trafik. Jeg troer virkelig ikke, at denne Betragtningssmaaede holder Stik, naar man vil undersøge den næiere. Naar der tales om, at Holland og Fæstter faae en Forbindelse med Kjøbenhavn derved, at vi lægge en Jernbane til Vordingborg, kan jeg virkelig ligesaa lidt tiltræde denne Betragtning; en saadan Forbindelse have de, jeg kunde næsten sige ligesaa tilfredsstillende, idetmindste i Sommeriden, naar de have Dampstibe, som gaae directe til Kjøbenhavn. Nei, naar Nerne ikke opnaae Andet end en Jernbane til Vordingborg, troer jeg virkelig, at man med Rette kan sige, at de ere komne længere bort fra Udsigten til en

Jernbaneforbindelse med Sjælland, end saalænge Banen til Vordingborg ikke er tilstede. Efter denne Betragtningssmaaede, der for mig staaer — det tilstaaer jeg ærligt, — som ikke modbevilst ved alle de Udtalelser, der hidtil ere komne frem, slutter jeg mig nærmest til det, som alt er udtalt af vor høitæredede Indenrigsminister, men det staaer derfor ogsaa for mig som meget sandsynligt, at vi, naar vi vedtage den foreliggende Lov, snarere give, jeg havde nær sagt, en Forhindrengsbane end en Forbindelsesbane, snarere give en Forhindrengslov end en Jernbanelov; det skulde da være, at Sagen ved 3die Behandling undergik saa store Forandringer, at man ved det endelige Resultat havde Udsigt til dog at faae Noget, som ikke blot var en Lov paa Papiret. — De enkelte Underændringsforslag, som her foreligge, ere i Virkeligheden for en stor Deel af den Bestaffenhed, at de kun gaae ud paa ved det nye Jernbaneanlæg paa de paagjældende Strækninger at tilvejebringe Forhold, som ikke ville gjøre det vanskeligere eller ikke siden ville staae som Hindring for, at en mere directe Bane kan komme igang, men hvoribet helbdigt det er at vedtage Slikt i en Lov, som man dog virkelig giver med den bestemte Tanke at faae den heelt gennemført, forekommer mig ikke at være tvivlsomt. Naar vi betragte Sagen fra dette Standpunkt, maae vi efter min Mening hellere komme til det Resultat uforbeholdent at udtale, at vi i dette Diebliff sætte Sagen i Vero, indtil den til en senere Tid kan blive behandlet paa en saadan Maade, at vi have Sikkerhed for at komme til et virkelig Udbytte, end dertil, paa Grund af Muligheder og for at forebygge andre Planer, som man ikke ønsker iværksatte, at give Bestemmelser, der neppe have anden Værdi end den, at de virke i negativ Retning. Der vil jo vistnok endnu om denne Sag fremkomme en heel Deel Udtalelser, som muligviis i enkelte Punkter kunne stille den lidt anderledes, end den staaer for mig i Diebliffet, men saa Meget tør jeg, efter hvad der foreligger, sige, at naar jeg skal stemme over det foreliggende Forslag, vil jeg vistnok ikke kunne stemme for de Forslag, som ere stillede af det ærede Mindretal, der bestaaer af 2 Medlemmer, men jeg vil komme til at bevæge